

soudu druhé stolice o zatímních opatřeních dalšího opravného prostředku. Bylo proto dovolací rekurs odmítnouti.

Čís. 16329.

Manželství uzavřené s osobou, která s lékařského hlediska trpí v době sňatku nevléčitelnou schizofrenií (dementia precox) nelze odporovati pro neplatnost, není-li dokázáno, že účinek uvedené duševní choroby byl takového stupně, že byla před sňatkem nebo při sňatku úplně zbavena rozumu (§ 48 obč. zák.).

(Rozh. ze dne 24. září 1937, Rv I 1646/37.)

Žalobu, již se žalobce domáhal prohlášení neplatnosti jeho manželství, uzavřeného se žalovanou dne 20. září 1934, a to z viny žalované, zamítly soudy všech tří stolic, nejvyšší soud z těchto

d ů v o d ů:

Žalobce opřel žalobu o neplatnost manželství o tvrzení, že žalovaná manželka byla v době uzavření sňatku duševně chorá. Podle § 48 obč. zák. jest však překážkou platného manželství pouze zuřivost, šílenost nebo blbost, tedy duševní nemoc takového stupně, který se rovná úplně nezpůsobilosti k právním jednáním. Řečené ustanovení občanského zákoníka bylo doplněno § 4, odst. 2, ř. o zbav. svépráv., podle něhož osoby, jež byly částečně zbaveny svéprávnosti pro duševní chorobu nebo duševní slabost, mohou uzavřítí platný sňatek jen za přivolení podpůrce a soudu. O případ naposledy uvedený tu nejde, poněvadž žalovaná nebyla v době sňatku zbavena svéprávnosti ani částečně, a mohlo by proto žalobě býti vyhověno jen tehdy, kdyby se žalobci byl podařil důkaz, že žalovaná v době uzavření sňatku byla duševně chorá v takovém stupni, který se rovná duševním stavům uvedeným v § 48 obč. zák. Takovýto důkaz se žalobci nepodařil. Znalec rozeznává správně nevléčitelnost schizofrenie, kterou žalovaná trpěla již před sňatkem, s hlediska lékařského a účinek této nemoci na duševní schopnosti nemocné. Dochází-li při hodnocení všech okolností ve sporu zjištěných k úsudku, že žalovaná sice trpěla schizofrenií (nevléčitelnou), ale že přes to nelze dokázati, že by před sňatkem a při sňatku byla úplně zbavena rozumu, jak to § 48 obč. zák. předpokládá, lze s jeho úsudkem jen souhlasiti. Uvedl-li znalec ve svém posudku právě dotčený § 48 obč. zák., učinil tak jen k přesnějšímu označení duševního stavu žalované, a nelze říci, že by si byl tím osoboval právnícké posouzení sporného případu, jež náleží jen soudu. Z toho, co uvedeno, vyplývá nejen, že odvolací řízení není stíženo vadami dovolatelkou vytčenými, nýbrž že nižší soudy posoudily sporný případ také s hlediska právního správně.